

Teza: kary dyscyplinarne

Zgodnie z art. 65¹ ust. 1 ustawy o radcach prawnych w razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych, sąd dyscyplinarny wymierza karę za poszczególne przewinienia, a następnie karę łączną, przy czym przepis ten nie pozostawia uznaniu sądu kwestii wymierzenia kary łącznej.

WO-129/16

ORZECZENIE

z dnia 9 grudnia 2016 r.

Wyższego Sądu Dyscyplinarnego

Krajowej Izby Radców Prawnych w Warszawie

w składzie:

Przewodniczący: SWSD Krzysztof Górecki /sprawozdawca/

Sędziowie: SWSD Dorota Szubielska

SWSD Magdalena Śniegula

Protokolant: Kamila Kamińska

przy udziale **Głównego Rzecznika Dyscyplinarnego: radcy prawnego Jarosława Sobutki**

po rozpoznaniu 9 grudnia 2016 r. sprawy radcy prawnego J. L. na rozprawie

obwinionej o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w zw. z art. 6 ust 1 i 2, art. 28 ust 1,3, 5, 9 i 11, art. 29 ust .1, art. 46 i art. 47 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego,

na skutek odwołania z dnia 5 sierpnia 2016 r. wniesionego przez Ministra Sprawiedliwości od orzeczenia Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Ł. z dnia 10 marca 2016 r., sygn. akt OSD/W/8/2015 r. Wyższy Sąd Dyscyplinarny:

orzeka:

1.

uchyla orzeczenie Okręgowego Sądu Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Ł. w całości i przekazuje sprawę do ponownego rozpoznania temu Sądowi;

2.

pozostawia Okręgowemu Sądowi Dyscyplinarnemu Okręgowej Izby Radców Prawnych w Ł. orzeczenie o kosztach.

Uzasadnienie

OSD OIRP w Ł. orzeczeniem z dnia 10 marca 2016 r. uznał radcę prawnego J. L. winną tego że:

1.

działając jako pełnomocnik J. A. w sprawie o odszkodowanie i zadośćuczynienie za wypadek komunikacyjny jakiemu uległa skarżąca w styczniu 2012 r. – od sierpnia/września 2012 r., kiedy zostało jej udzielone pełnomocnictwa do

1 października 2015 r. nie zgłosiła w imieniu J. A. jakichkolwiek roszczeń do Towarzystwa (...) S.A., a dodatkowo wprowadziła mocodawczynię oraz występującą w jej imieniu córkę J. Z. w błąd zapewniając ją o pisemnym zgłoszeniu roszczeń do ubezpieczyciela, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego z art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 grudnia 2014 r. w związku z art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy prawo o adwokaturze oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 6 ust. 1 i 2 oraz art. 28 ust. 1, 3 i 5 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

2.

działając jako pełnomocnik J. A. w sprawie o odszkodowanie i zadośćuczynienie za wypadek komunikacyjny jakiemu uległa skarżąca w styczniu 2012 r. od chwili, w której kiedy zostało jej udzielone pełnomocnictwo nie ustaliła z mocodawczynią wysokości należnego na jej rzecz wynagrodzenia oświadczając, iż wynagrodzenie zostanie ustalone po zakończeniu zleconej jej sprawy tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 grudnia 2014 r. w związku z art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy prawo o adwokaturze oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 29 ust. 1 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

3.

działając jako pełnomocnik J. A. – w okresie od końca 2013 r. do chwili obecnej unikała kontaktu z J. A. oraz występującą w jej imieniu córką skarżącą J. Z. uniemożliwiając tym samym uzyskanie przez klientkę jakichkolwiek informacji o stanie powierzonej jej do prowadzenia sprawy, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 grudnia 2014 r. w związku z art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy prawo o adwokaturze oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 6 ust. 1 i 2 oraz art. 28 ust. 1, 5 i 9 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

4.

działając jako pełnomocnik J. A. – od sierpnia 2014 r. do chwili obecnej mimo kierowanych do niej wezwań pisemnych, mailowych i telefonicznych - nie oddała klientce otrzymanych od niej dokumentów i nie zajęła jakiegokolwiek stanowiska, tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 grudnia 2014 r., w związku z art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy prawo o adwokaturze oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 6 ust. 1 i 2 oraz art. 28 ust. 1 i 11 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego;

5.

W zakresie czynności podjętych przez Prezydium Rady Okręgowej Izby Radców Prawnych w Ł. po wpłynięciu skargi, obejmujących dwukrotne wezwanie do złożenia wyjaśnień w odpowiedzi na skargę J. A. z dnia 10 grudnia 2014 r. oraz 27 stycznia 2015 r., a następnie w toku dochodzenia prowadzonego w sprawie (...) – mimo trzykrotnie skutecznie doręczonych wezwań do stawienia się przed Zastępcą Rzecznika Dyscyplinarnego Okręgowej Izby Radców Prawnych w Ł. celem złożenia wyjaśnień tj. w dniach 28 maja 2015 r., 17 i 27 lipca 2015 r.. ani razu nie złożyła wyjaśnień, nie stawiała się na żadne wezwanie i nie usprawiedliwiła w żadnym przypadku swojej nieobecności ani braku zajęcia stanowiska w przedmiocie złożonej skargi tj. o popełnienie przewinienia dyscyplinarnego określonego w art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 grudnia 2014 r., w związku z art. 6 i 7 ustawy z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy prawo o adwokaturze oraz niektórych innych ustaw w zw. z art. 46 oraz art. 47 ust. 1 i 2 Kodeksu Etyki Radcy Prawnego.

W punkcie 5 orzeczenia, Sąd Dyscyplinarny wymierzył radcy prawnemu J. L. na podstawie art. 65 ust. 1 pkt 1 ustawy o radcach prawnych w brzmieniu sprzed nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy Prawo o adwokaturze oraz niektórych innych ustaw, karę nagany z ostrzeżeniem, a w punkcie 6 obciążył ją kosztami postępowania.

Odwołanie od orzeczenia złożył Minister Sprawiedliwości, którzy zarzucił zaskarżonemu orzeczeniu:

1.

obrazę przepisów prawa materialnego, poprzez niezastosowanie art. 64 ust. 1 ustawy o radcach prawnych w brzmieniu obowiązującym od dnia 25 grudnia 2014 r. w zw. z art. 6 ustawy z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy Prawo o adwokaturze oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2014 r.. poz. 1778);

2.

obrazę przepisów prawa materialnego, to jest art. 65¹ ust. 1 i 2 ustawy o radcach prawnych w związku z art. 6 ustawy z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy Prawo o adwokaturze oraz niektórych innych ustaw, polegającą na wymierzeniu obwinionej jednej kary pomimo, że Sąd Dyscyplinarny przypisał obwinionej popełnienie pięciu przewinień dyscyplinarnych, co winno skutkować wymierzeniem kar za poszczególne przewinienia oraz kary łącznej

i wniósł o uchylenie orzeczenia w całości i przekazanie sprawy do ponownego rozpoznania OSD OIRP w Ł..

WSD zważył co następuje:

Odwołanie zasługuje na uwzględnienie, ponieważ co zasadnie wytknął Minister Sprawiedliwości, OSD dopuścił się naruszenia przepisów prawa materialnego w konsekwencji błędnego zastosowania przepisów przejściowych ustawy z dnia 7 listopada 2014 r. o zmianie ustawy Prawo o adwokaturze oraz niektórych innych ustaw. Zgodnie z art. 6 tej ustawy, do postępowań dyscyplinarnych wszczętych przed dniem wejścia w życie ustawy tj. 25 grudnia 2014 r. i do tego czasu niezakończonych stosuje się do ich zakończenia w danej instancji przepisy dotychczasowe. Wniosek do OSD OIRP w Ł. o wszczęcie postępowania dyscyplinarnego wpłynął do Rzecznika Dyscyplinarnego w dniu 15 grudnia 2015 r. tj. w okresie gdy obowiązywały już nowe przepisy o radcach prawnych. OSD decydując o zastosowaniu właściwych przepisów powinien kierować się dyrektywą art. 4 § 1 Kk, który wskazuje, że jeżeli w czasie orzekania obowiązuje ustawa inna niż w czasie popełnienia przestępstwa, stosuje się ustawę nową, jednakże należy stosować ustawę obowiązującą poprzednio, jeżeli jest względniejsza dla sprawcy .

Podstawą odpowiedzialności radcy prawnego J. L. w niniejszej sprawie były zachowania sprzeczne z zasadami etyki i godności zawodu; podstawy tej odpowiedzialności (art. 64 ust. 1 urp) były takie same i w tym zakresie przepisy poprzednie nie były względniejsze dla obwinionej. Natomiast w zakresie pozostałych przepisów OSD błędnie je zastosował, bo w brzmieniu obowiązującym do dnia 24 grudnia 2014 r. co w konsekwencji doprowadziło do uchybienia w zakresie orzeczenia o karze za delikty popełnione przez radcę prawnego tj. brak kary za poszczególne przewinienia, rodzaj orzeczonej kary raz brak kary łącznej.

Zgodnie z art. 65¹ ust. 1 urp w razie jednoczesnego ukarania za kilka przewinień dyscyplinarnych sąd dyscyplinarny wymierza karę za poszczególne przewinienia, a następnie karę łączną , przy czym przepis ten nie pozostawia uznaniu sądu kwestii wymierzenia kary łącznej.

Tymczasem OSD OIRP w Ł., wbrew dyspozycji art. 65¹ ust. 1 urp, wymierzył nieprawidłowo karę nagany z ostrzeżeniem, która po nowelizacji ustawy o radcach prawnych tj. od 25 grudnia 2014 r. nie znajduje się w katalogu kar dyscyplinarnych.

Wskazane błędy OSD uniemożliwiają dokonanie prawidłowej oceny współmierności kary za konkretne delikty oraz kary łącznej z uwzględnieniem dyrektyw jej wymiaru, wynikających z art. 53 Kk w zw. z art. 74¹ pkt 2 urp.

Z tego powodu orzeczenie należało uchylić i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania OSD OIRP w Ł. i w konsekwencji pozostawić temu sądowi orzeczenie o kosztach procesu.